

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315205218
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315205218.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnej veci navrhovateľky P. Y., rod. K., nar. X.XX.XXXX, bytom W. č. XXXX, Č., proti odporcovi Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/C, XXX XX Č., o určenie otcovstva k maloletej P. Y., nar. X.X.XXXX, bytom u navrhovateľky v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Čadca a o zverenie maloletej do starostlivosti matky a určenie výživného na maloleté dieťa takto

rozhodol:

Súd s c h v a ľ u j e dohodu účastníkov v tomto znení:

Maloletá P. Y., nar. X.X.XXXX sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach.

Otec sa z a v ä z u j e platiť maloletej P. Y., nar. X.X.XXXX výživné v sume 100,- Eur mesačne, počnúc od 21.5.2015 vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Zameškané výživné za obdobie od 21.5.2015 do 19.5.2016 v sume 1.135,48 Eur súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v mesačných splátkach po 30,- Eur spolu s bežným výživným, pričom nezaplatením čí len jednej splátky sa stane dlh splatným v celosti.

Styk otca s maloletou P. Y., nar. X.X.XXXX bude prebiehať na základe dohody rodičov.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 21.5.2015 podala navrhovateľka návrh, ktorým sa voči odporcovi domáhala určenia otcovstva k maloletej P. Y., nar. X.X.XXXX. Podľa pripojeného rodného listu maloletej zo dňa 18.5.2011 v časti označenia otca bolo uvedené neznámy. V priebehu súdneho konania došlo k uznaniu otcovstva k maloletej P. a preto súd uznesením č. k. 6C/86/2015-41 zo dňa 14.4.2016 konanie v časti určenia otcovstva zastavil a pokračoval v konaní o len výchove a výžive maloletého dieťaťa (§ 113 ods. 2 O.s.p.).

Na pojednávaní okresného súdu vo veci samej dňa 19.5.2016 obaja rodičia maloletého dieťaťa s odporúčajúcim stanoviskom ustanoveného kolízneho opatrovníka, navrhli súdu schválenie rodičovskej dohody vo veci osobnej starostlivosti o maloletú a o výživnom v znení uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Zároveň navrhli schválenie dohody aj čo do úpravy styku otca tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Matka maloletého dieťaťa v čase pojednávania poberala rodičovský príspevok a prídavky na maloleté dieťa. Otec zamestnaný nebo, živili ho rodičia. Mal však prísľub zamestnania v

Českej republike. Maloletá P. má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav u dieťaťa bolo diagnostikované vrodené ochorenie s nádorovým postihnutím, ktorej zdravotný stav si vyžadoval osobitnú starostlivosť.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 36 ods. 1, 2 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z.

(1) Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

(2) Ak manželstvo, z ktorého pochádzajú maloleté deti, zaniklo smrťou alebo vyhlásením jedného z manželov za mŕtveho a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, môže súd na návrh upraviť styk maloletého dieťaťa s blízkymi osobami zomrelého manžela alebo manžela, ktorý bol vyhlásený za mŕtveho. Ustanovenie § 25 sa použije primerane.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode.

Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

§ 75 ods. 1,2 zákona o rodine

(1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 až 4 zákona o rodine

(1) Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 zákona o rodine

(1) Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 ods. 1 až 3 zákona o rodine

(1) Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd na posúdenie vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu veci v konaní o návrhu matky maloletého dieťaťa aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - pri schvaľovaní rodičovskej dohody konkrétne ustanovenia § 36 ods.1 v spojení s ust. §§ 24 a nasl. Zákona o rodine (zastupovanie a správu majetku maloletého dieťaťa upravujú ust. §§ 31 a 32 Zákona o rodine), v časti úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu ust. §§ 62 a nasl. v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 a nasl. Zákona o rodine, vychádzajúc z pomerov zistených za rozhodné obdobie uplatneného nároku v čase rozhodnutia súdu (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP), posudzujúc na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených listinných dôkazov a správ, vrátane vyjadrenia súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka maloletej, zhodné vyjadrenia oboch rodičov a so zreteľom na najlepší záujem dieťaťa - konštatujúc, že navrhnuté znenie rodičovskej dohody tento medzinárodnými dohovormi a Zákonom o rodine chránený a preferovaný záujem plne rešpektuje.

Súd poukazuje na ust. § 78 ods.1 Zákona o rodine, umožňujúce (v spojení s ust. § 163 ods.1 OSP) zmenu tohto rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a to i bez návrhu, v prípade budúcej zmeny pomerov oproti pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých súd vychádzal vo svojom rozhodnutí v tejto veci.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.1 písm. a) OSP, nakoľko konanie sa týkalo úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré konanie môže začať aj bez návrhu.

Pretože po tom, ako na pojednávaní dňa 19.5.2016, uskutočnenom za osobnej účasti oboch rodičov i poverenej zástupkyne súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa súd vyhlásil tento rozsudok, sa následne všetci po procesnom poučení súdom podľa § 5 ods.1,2 OSP svojimi vyhláseniami do zápisnice z pojednávania voči súdu výslovne vzdali odvolania proti vyhlásenému rozsudku v tejto veci (§ 207 ods.1 OSP), vyhotovuje súd skrátené odôvodnenie tohto rozsudku, v zákonom určenom rozsahu podľa ust. § 157 ods.3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Tento rozsudok je v časti výroku odsudzujúceho na plnenie výživného predbežne vykonateľný; lehota na plnenie plynie od jeho doručenia (§ 162 ods.1,2 OSP).

Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia. (§ 207 ods.1 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).